

Det vil erindres, at det Ufsnit, som foresligger til Behandling, er §§ 1 og 8 med de dertil hørende Vædringsforslag. Rigsdagsmanden for Maribo Amts 4de Valgkreds har Ordet.

Monrad: Saaledes, som Vædringsforslagene ere redigerede af Udvalget, have de mødt adskillige Betænkkeligheder. Jeg skjønner nu ikke, at disse i og for sig kunne ansees for at være grundede. Forsaavidt jeg rigtig har opfattet Bestaffenheden af de fremsførte Erindringer, da ere de væsentligst begrundede paa følgende. Man siger, at visse Stiftelser, f. Ex. Klostre, ere at ansee som private, og at de derfor bør behandles som saadanne, hvoraf følger, at de ikke høre ind under denne Lov; selv om den altsaa gaaer igjennem, vil der sølgelig ikke være Anledning for Ministeriet til at andrage paa, at disse Klostre blive undtagne fra Lovens Omraade, naar de ansees for at være private Stiftelser. Men sæt nu, at de dog ikke være private, men offentlige, saa vilde Folgen deraf være, at, naar man havde undladt at andrage paa, at de skulde undtages fra Lovens Omraade, vilde de komme ind under Lovens Bestemmelser. Forsaavidt der altsaa er fremsført Betænkkeligheder imod Vædringsforslaget, saaledes som det er affattet, er det et Vidnesbyrd om, at Overbevissningen om, at disse Klostre ere private Stiftelser, dog ikke er saa rodfæstet, at der jo kan opstaae Betænkkeligheder i saa Henseende; og forsaavidt disse Betænkkeligheder endog saa skulde være saa store, at en Antydning af Brugen af det kongelige Veto findes nødvendig, saa synes det deraf at kunne udledes, at Tvivlen om, at

disse Klostre virkelig ere private Stiftelser, er saa stærk, at den næsten overveier Overbevissningen herom, saaledes at man anseer det i højste Grad for tvivlsomt, om disse Stiftelser ere private eller offentlige.

Der er fremsført forskjellige Indvendinger imod den Bestemmelse, som er foreslaaet af Udvalget, der gaaer ud paa, at der skal tilføies, at, naar Hs. Majestæt har givet en allerhøieste Resolution om visse Undtagelser fra Lovens Bestemmelser, saa skal det derved have sit Forblivende, indtil anderledes ved Lov bliver bestemt. Det er efter megen Overveielse, at Udvalget er kommet til at gjøre dette Forslag, og jeg skal korteligen antyde Grundene dertil. Forsaavidt man for det Første har fremhævet, at det vilde være besynderligt, om man ikke vilde forbeholde Hs. Majestæt Ret til at forandre ved Resolution sin egen tidligere afgivne Resolution, da skjønner jeg dog ikke, at en saadan Indvending her med Rette kan gjøres. Jeg antager nemlig, at Sagen forelægges for Hs. Majestæt i sin Heelhed, saavel hvad man mener, der skal gaae ind under Loven, som det, der skal undrages dens Omraade, og naar Hs. Majestæt saa har fattet sin Beslutning i saa Henseende, følger deraf visse Rettigheder og visse Forpligtelser for de paagældende Parter, med Hensyn til hvilke jeg paa ingen Maade kan ansee det for rigtigt, at de senere blive forandrede ved en allerhøieste Resolution. Naar Hs. Majestæt engang har bestemt, at det eller det skal undtages fra Lovens Omraade, saa har den paagældende Part derved vundet en Rettighed, som jeg ikke skjønner, at der er Roie til at fratage den.